

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytársaságban.

Ifj. Zichy János gróf.

Politikai életünk keserves vajudás korszakát éli. Minden perce a bizonytalanságé! A biztató remény s a riaszto kétség váltogatják arcukat. Mintha terhes föllegek vonulnának a láthatár fölé, méhükben cikázó villámokat, vészt, vihart rejtegetve. Talán áldáshozó, termékenyítő eső zudul az áhítozó földre, talán tönkreteszti a viruló reményeket s „odalesz az emberek vetése.“

Az ilyen időkben, a remény és kétség vajudásai közt nehéz igazságos és biztos ítéletet hozni. A politikában csodás népszerűség övezi körül ma azok nevét, kik áthatva a magyar haza iránt való rajongó szeretettől, igazságot, jogot követelnek a zsarnokoskodó erőszak ellen. A cél — azt hisszük minden magyar ember szivében — közös és általános. A haza boldogsága. A ki nem ezt akarja, nem érdemli a magyar nevet. Az utak és módok azonban különbözők lehetnek, s igazságos ítélettel meg kell engedniök, hogy a rajongó, akadályt ismerni nem akaró előretörékvés mellett a megfontoló, a következményeket latolgató haladásnak is megvan a maga jogosultsága. Legalább szubjektív jogosultsága

Ha valakinek, ifju Zichy János gróf-

nak a mai kuszált időkben való állásfoglalása a legtöbbek részéről éles megítélés tárgyát képezi. Ma is élénken emlékszünk arra a hatásra, a melyet tíz évvel ezelőtt a politika rögzös, tövises pályájára való lépések kellett. Emlékszünk rá, hogy a közvélemény organumai közös ítélel elismerték ragyogó tehetségét, mely tudását, sokoldalú ismereteit, s a jövendő államférfiut látták benne, a kit nemcsak rangja, de tudása is fölemel arra a polera, mely a jövendő történetében szerepet juttat számára a haza sorsában. A ki azóta figyelemmel kísérte Zichy János gróf politikai pályáját, megismerhette azt is, hogy a politikában nem tartozott csupán a sziv emberei közé. Erős hazaszeretetével loyális királyhűség társult, mely nem a gyors, hanem a biztos és higgadt haladást tüzte szempontul. Számolt a körülményekkel s míg tekintete a jövendőbe mélyedt, feltette hazáját mindentől, a mi megrázkódtatást okozhatott volna. Mikor Széll Kálmán kormányelnöksége alatt a nemzeti jogok követelése mindig hangsabb lett, az ő szelid, a megrázkódtatásoktól felő lelke visszaríadt mindentől, a mi az erőszaknak látszatát is fölkelthette volna. Az obstrukciótól nemcsak féltette a hazát, hanem leghatározottabban ellene foglalt állást. Megtette ezt akkor, a mi-

kor a néppárt kebelében viharos viták folytak a felett, hogy pártállást foglaljon-e Széll Kálmán ellen s a tulnyomó többség a radikális utra kívánt lépni. Zichy János ellenállott a párt nagy többségének s Kassandraként a küzdelem gyászos végét jósolta. Hogy neki volt-e igaza, vagy a másik vélemény híveinek, a következmények mutatták meg. Széll megbukott, az ellenzék földatá az obstrukciót, a leghevesebb és legvérmesebb reményű harcosok kétségbeestek a haza sorsa fölött s a küzdelem eredménye Széll helyett Tisza István lett

Helyesen cselekedett-e Zichy János gróf, avagy helytelenül, nem akarjuk megítélni. Az eredmények eddig neki adtak igazat. Egyet azonban feltétlenül el kell ismernünk: hogy Zichy János gróf hű és logikus maradt önmagához. A mit politikai pályája elején vallott, a politikai mérsékletet, a lassu, de biztos haladást: állhatatos hűséggel követte

A mit azóta tett, szintén előbbi állásfoglalásából folyik. A radikális megoldásnak nem volt barátja eddig sem s nem lépett rá erre az örvényre most sem. Igaza lesz-e vagy nem, ki tudná megmondani? A jövő mindenestre be fogja bizonyítani. Mi, mint eddigi állásfoglalásunk mutatta, a nemzeti jogokat és köte-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TARTÁJA.

A kassai bíró leánya.

Halász Dénes a vállára rángatta fekete gérokkját, aztán mégegyszer végignézte magát a tükörben. Nem volt egészen megelégedve; hiába, az ő izmos, csontos természeté nem nagyon simul ez a szalónba való, feszes ruhadarab. A cilindere is olyan idegenformán áll a fején, mintha véletlenül a másét tette volna fel. Kerek, barna arcához, vastag, sűrű bajuszához az a pörge kalap illik legjobban, a miben jár télen, nyáron. Mindegy, ma el kell viselni ezt a kényelmetlenséget is.

Menetközben beszólt az udvarra nyíló kis ablakon:

— Anyám, megyek a bárókéhoz.

A barázdlásképu, apró öregasszony felugrott a kötése mellől.

— Sok szerencsével járj, fiam. Ne kosárral jöjj haza.

— Dehogy lesz ott kosár. Nem képzeled, anyám, hogy mennyire szeretnek engem a báróéknál. A mióta a pörököt megnyertem, a báró messziről elem szalad, a mint meglát. Aztán,

hiszen tudod, mennyiszor hívnak meg ebédre, mulatságra, vadászatra. Beavatnak a családi ügyekbe, kikérik a véleményemet, érdeklődnek minden dolgom iránt.

— Hát a bárókissasszony?

— A bárókissasszony, a te leendő menyed, anyám? Sokáig nem mertem hinni, hogy Malvin szeret. Eleinte tartózkodó, hideg, talán gógös is volt. Nem tudom biztosan, nem emlékszem már rá s azóta nem kérdezgettem felőle. Eleinte úgy tetszett, hogy csak az apja biztatására, meg az anyja nyájaskodásaira hajlik ő is barátságosabban felém. Aztán ő kezdte keresni a társaságot. Faggarott, ha olykor kimaradtam, hogy hol töltöttem az időt; számon tartotta az ígéretemet, hogy mikor jövök s akárhányszor elem sétált a park kis kapujáig. Ne félj, anyám, én biztos vagyok a dolgomról; nem mennek körébe, ha Malvin nem szeretne.

Az öregasszony nem nyugodott.

— De hátha rosszul fogadnak. Azok büszke, nagy urak...

— Én meg egy paraszt fia vagyok, azt akarod mondani, ugy-e? Csakhogy, lelkelem-anyám, a báróéknak nincs egyebük, csak ez a csöppnyi birtokuk, ezt is én pöröltem vissza a kezükre.

En előttem nyitva van az ut. Már is szerettem egy kis vagyonkát, esztendőre meg a szomszéd ház is a mienk lesz. Különbö hadd nyugtassalak meg: tegnap megíztetem a bárónak, hogy milyen szándékkal megyek hozzá. Azt izen-e vissza, hogy szivesen lát akármikor.

Ragyogó arccal, megelégedve mondta ezt Halász Dénes és jókedvűen, fűtyörészve ment tovább a báróké felé.

Bizony viselés állapotban volt már a báró kastély; a salugáteri megkoptak, összetöredtek, a vakolata nagy darabon lemállott, a fedelén meg a nehézkes, négyszögletű tornyán a zindely erősen korhadott, némely helyen ki is zöldült.

Halász Dénes számítgatta, hogy micsoda munkába, mennyi pénzbe kerülne a tatarozás. Igen, igen, de hát a park így maradjon? Semmi esetre... A liceumbokrok, a mik a diszkör közepén felburjánoztak, ki kellene vágni; a szökőkutak megmenteni a sok iszaptól és azt a nimfát, a melyik a csobogó vizet őrzi, vagy lomtárba tenni, vagy új fejjel megajándékozni. Ki kellene puhatólni, hol állott az a lugas, melynek faragott lécei most szerte szét hevernek a parkban és kemény téli napokban tífuszfaul szolgálnak. Ah, sok tenni való vár itt egy új gazdára!

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utca felől.)

Mindenmü úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárúk, valamint ágynemü-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2721 158-92

Mai lapunk 4 oldal.

lezettségeket a nemzet tulajdonainak hirdettük, a melyeknek el kell következniök, talán nehéz, talán súlyos viszonyok között. Erről az utról nincs s ne is legyen visszatérés. Hogy a módoszatok tekintetében milyen utat fog hazánk követni, a jövő titka s melyik lesz helyes, az-e, a melyen Zichy János megállapodott, vagy a melyet az ellenzék követ: a jövő titka.

Zichy János gróf a leghatározottabban elítéli Tisza István gróf eljárását. A házszabály valamely reviziójának ő mindenestre hiva. Ebben egyetért vele még a legszélsőbb ellenzék is. De hogy Tisza eljárása helytelen volt, s azt Zichy gróf maga is elítéli, következik saját szavaiból, midőn azt, „csinynek” nevezi. Elítéli a kormány eljárását, midőn azt mondja: „A kormány rettenetes hibát követett el, a mely fejébe fog kerülni, csakhogy félek, sem ma, sem holnap, hanem sokkal később, és addig ki tudja, hová fog fejlődni az egyesült ellenzék akciója, ki tudja, meddig gördült lefelé a kormány erőszaka és hogy lehetséges lesz-e még általában a tekintélyelvének megsértése nélkül reparálni ezt a két oldalról elkövetett hibát.”

Zichy János grófot úgy tekintettük mindannyian, mint az ébredező magyar katolicizmus vezérét. Büszkék voltunk rá mindenha, a mit ő maga vivott ki leginkább nagy tehetségeivel, lankadatlan buzgalomával. Hogy az a lépés, melyet a politikai életben tett, nem népszerű ma, mindenki tudja, tudjuk mi is. Kifejezi ő maga is, mikor ezeket írja: „Érzem, hogy vesztettem sok népszerűséget, sajnádom is az ügy érdekében, melyet képviselök, de lelkiismeretem nyugalma és azon tudatot, hogy következetes voltam a legnehezebb viszonyok között is, nem adom az egész világ minden felkesedéseért.”

Zichy János gróf nemes, nagy egyéniségbe vetett bizodalomuk marad ezután is az, a mi eddig volt. Ha Zichy János gróf az elvek a szilárd meggyőződés embere

s a mellett kitart még akkor is, mikor az ellenkező áramlatok népszerűség ragyogó fényében látja — kitart és állhatatos marad, mert lelkiismeretének meggyőződésparancsolta szava ezt így mondja neki —: ez csak tisztelet és elismerés érdemel. Gáncsot nem vet senkinek, keserű szemrehányásokkal nem illeti azokat, a kik meggyőződésüket követik. Meggyőződését kifejti, okadhatja őszintén és becsületesen s félreáll, mert meggyőződésszerűleg nem tud beleilleszkedni a megváltozott viszonyokba. Az idők igazolni fogják vagy egyik, vagy a másik vélemény helyes, vagy helytelen voltát s mi meg vagyunk győződve, hogy Zichy János grófra még hivatás vár nemzetünk történetében s bármily állást foglaljon el, az az egy bizonyos, hogy utjain soha sem önzés, hanem magyar hazája iránt való nemesen, ideálisan rajongó lelke leend a vezére.

UJDONSÁGOK.

— Széchenyi Viktor gróf, a mint tegnap a megyei közgyűlés alkalmából többek előtt kijelentette, kilép a szabadelvű pártból. Mielőtt azonban hivatalosan tudomásul hozná ezt, Tisza előtt is indokolni fogja a drága hirt. Mi természetesen csak örülni tudunk Széchenyi gróf ezen lépésén. A gróf egyénisége, tevékenysége, a társadalom terén való munkálkodása mind olyan, a mi csak elismerést érdemel s a melyely sohasem fukarkodtunk a nemes gróffal szemben. Főlkifogásunk csak Széchenyi pártállását illette. Hogyan férhet össze a tűz a vízzel?; hogyan munkálkodhassék egy Széchenyi gróf annak a Tiszának táborában, a kinek politikája a korrupció posványában született, abból táplálkozik és abba fog belefuladni?; hogyan végezhesen egy Széchenyi gróf eredményes munkát egy oly miniszterelnök táborában a ki az „erős kéz” politikáját nemcsak az ellenzékkel és országgal szemben, de első sorban a maga szolgálai engedelmességre szoktatott táborában szokta követelni. Örvendünk, hogy Széchenyi

Viktor gróf igazat adott nekünk. Kár, hogy háromnegyed évvel ezelőtt nem tette.

Széchenyi gróf kilépésével aztán nemes vármegyénk is előlépett a rangban. Most már nincs egyetlenegy kormánypárti képviselő sem a megyében. Kettő volt, de azok is megtértek. A „megrögzött Majmonidesz” vagyis a Sz. és V. azóta bukfeneket hány kínjában s okosabbat nem tehetvén, Zichy Jenő grófot szítja s legjobban szeretné, ha a nemes gróf ellen valami ellenhangulatot tudna összekalapálni. Legyen nyugodt, de abból nem eszik. Zichy Jenő grófot oly gyönyörűen megválasztják Fehérvárott, hogy élvezet lesz nézni. Még pénzbe se kerül. S akkor is megválasztják, ha a Sz. és V. végig elrágja a kancos nyakraaloját.

PÖDÖR ISTVÁN.

Tegnap d. u. 5 órakor a rácalmási templom harangjainak zugása egy öreg munkás embernek lelkét kísérte az igaz Birtölőszéke elé.

Pödör István rácalmási esperes-plebános, a ki hosszú időn keresztül munkálta a lelkek üdvét, több évig volt az adonyi kerület esperese, tegnap d. u. elhunyt. Pár évvel ezelőtt szomorodott szívvel bucsuzott el jó barátaitól, munkatársaitól, kik vele egy időben kezdték lelkipásztori munkásságukat, de a kik valamennyien előbb kidőltek a munkás papok sorából, mint ő. Tegnap aztán ő is elköltözött. Elhagyta a kerület fiatal papjait, a kik bánatos szívvel állják körül gyászos ravatalt s azok, a kik eddig oly örömmel vették körül a jó, szelidlelkű Pista bácsit, most imában kéri az irgalmasság Atyját: dona ei requiem.

Munkás volt, dolgozott a jó öreg ur s épen munkásságának lett áldozata. Nov. 15-én Nagyerkátán volt s esperesi functióit végezte. Ez volt utolsó munkája. Hazajötté után gyengeségről s erős meghülésről panaszkodott. Tája mindinkább fokozódott s szerdán d. e. 9 óra tájban hirtelen szívbénulás állott be: ez okozta halálát. Az utolsó szentségek kiszolgáltatása után még több óráig tartott a haláltusa, míg végre két papfarsa és híveinek buzgó imádsága közben a jó öreg ur szíve megszűnt utolsó dobogni.

A báróék, különös, nem voltak otthon. A komorna (hajnalban teheneket fej, azontul estig komorna) bevezette a szalonba Halász Dénest. Várjon ott, a míg a méltóságos ur haza érkezik.

A szalonban még egy vendég várakozott: Bodócsy, a régi tisztartó. Kellemetlen öreg ember, a ki Halász Dénes, maga se tudja miért, nem szenvedhetett. Tisztartója volt a bárónak akkoriban, mikor még volt min tisztartóskodnia. Azóta a maga kis földjén gazdálkodik, de a bárói családnak bizalmasa maradt. Talán bizalmasabb barátja is, mint illelék, Halász Dénes legálább mindig féltékenykedve nézte, hogy Bodócsy milyen otthonosan mozog a kastélyban s milyen szabadon beavatkozik minden családi ügybe.

— Nos, ezentul nem úgy lesz, gondolta magában Halász Dénes, a hogy megpillantotta a kellemetlen vendéget. Az első dolgom lesz, hogy ezt az embert kiugrasszam. Nekem terhes az ő bizalmaskodása, nekik meg már fölösleges, ha itt lesznek helyette én.

Olyan félvállról fogadja Bodócsy nyájaskodó köszönését, mintha az már is kegyvesztett volna. Mogorván ült le, jó távol a tisztartótól és kurtán felelgetett a kérdéseire.

— Hallottam, hogy milyen nagy dologban fáradt ide.

— Igen, nagy dologban, mormogta Halász Dénes. (A manóba, hát már ezt is megmondták neki?)

— Bizony, bizony, a bárókisasszony nagyon szép leány. Aztán milyen művelt, milyen okos. Nagy szerencsét érdemel az ilyen leány.

— Nagyon, nagyon, felelte neki Dénes. A tisztartó pár percig hallgatott, aztán újra kezdte.

— Ejnye de sokáig jönnek vissza a báróék. Én már félőrája lesem őket. Unalmas ám az ilyen hosszú varakozás.

— Igaza van, nagyon unalmas, vetette utána teljes őszinteséggel Halász Dénes.

— Unalmasban nem tudtam egyebet csinálni, néhány könyvet lapozgattam itt, folytatta a tisztartó. Higgye el, akad az ember nagyon érdekes olvasmányra.

— Oh, elhiszem.

A tisztartó közelebb húzta a székét Halász Déneshez.

— Hogy egyebet ne említsek, most Bocskay története akadt a kezembe. Ezt el kell önnek mondanom.

— Oh, miattam ne fárasssa magát.

— Ismeri talán Bocskay történetét?

— Csak úgy felületesen, de ez untig elég.

— Legérdekesebb az egészben Bocskay házassága. Hallott erről valamit?

— Nem érdekel.

— Engem pedig nagyon érdekelt. Mikor a bécsi udvar Bocskay már nagyon erősen szorongatta, ezek megkezdtek az alkudozást mindenféle mézes-mázos szavakkal, csillogó ígéretekkel. Bocskaynak hirtelen vakmerő gondolata támadt: jól van, kibékül, de egy föltétel alatt. Ha nőül adják hozzá a császári udvar legszebb virágát, a szép Anna főhercegnőt.

— A folytatása is ilyen unalmas? kérdezte ásitva Halász Dénes.

— Nem, nem. Egyre érdekesebb lesz. Megrökönyödtek mind az udvarnál erre a vakmerő ajánlatra. Egy vérbeli hercegisasszony kezét kéri egy lázadó plebejus, akinek nincs egyebe, mint durva katonái, felégsértő erőszakkal megszerzett várai. Erős és hatalmas, az igaz; de plebejus-vér és ezt nem lehet soha elfelejteni.

— Nos és kosarat kapott Bocskay? kérdezte Halász Dénes.

— Oh, nem mindjárt. Anna főhercegnő

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb úszó és téli angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri, egyen- és papi-ruhák legutányosabb ár mellett, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknel, légzőszervek hurutos bajainál, ugymint idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után** ajánlatik.

Emeli az **étvágyat** és a **testsúlyt**, eltávolítja a **köhögést** és a **köpetet** és megszünteti az **éjjeli izzadást**. — Kellemes szaga és jó íze miatt a **gyermeknek is szeretik**. A gyógyszerárakban üvegenként **4 koronáért** kapható. — **Figyeljünk, hogy minden üveg alatti céggel legyen ellátva:**

2795 **F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc.)** 52—20.

A megboldogult lelke üdvéért a gyászistenítést pénteken d. e. 9 órákor lesz a plébánia templomban, temetése pedig d. u. 2 órákor leend.

— **Kinevezések.** Szőke Kálmán mőri jbirósági jegyzőt Ó Felsége ugyanoda albiróvá, — Ifj. Havranek József szolgabirósági közg. gyakornokot a főispán az árvászekhez, —

— Bakonyi Béla tanítót és Némey Mária tanítónőt a miniszter a dobozi áll. el. népiskolához nevezte ki.

— **A Vörösmarty-Kör** vasárnap d. u. tartott közgyűlésén a dr. Czapáry László lemondásával megürült titkári állásra dr. Kapossy Endrét, Alaghy Dezső és Szenczy Győző helyett választmányi tagul dr. Zalay Mihályt és Reé Istvánt választották meg egyhangulag. A számvizsgálói tisztséget Farkas Antal, Kalteneckert Márton és Szilágyi Imre tagokkal töltötték be.

— **Tanácsülés.** Székesfehérvár tanácsa ma d. e. tartott ülésének legérdekesebb pontja a Schützter-ügy volt. A tanács elfogadta az I. foku iparhatóság azon véleményét, hogy Schütztert kitélepitni nem lehet, mert a telepengedély megadása bizonyítottan vehető, üzem-nagyobbítást pedig nem találtak a szakértők. A polgármester azonban — mint a város érdekeinek hivatott képviselője — különvéleményt jelentett be. Tény, hogy a telep-engedély megadását egyéb, mint az akkori főkapitány (Seidel) vallomása (aki azonban csak azt mondta, hogy úgy emlékszik!) nem bizonyítja. Ezzel szemben a végzés se égen, se földön nem található. — Sem a város, sem az érdekelt felek nem kapták meg. — Nem tudjuk, miként fog a miniszter végérvényesen dönteni; de inkább sajtátja sa a város a telepet, sem hogy még tovább is kénytelen legyen egy egész városrészt miatta szenvedni. Legrosszabb esetben pedig a legszigorubb ellenőrzéssel szerezzen a hatóság érvényt egy a közrend és közbiztonság mint a közegészség kívánalmainak. Még azon szabályrendelet került tárgyalás alá, amely a többiek közt kimondja, hogy az aszfalttal burkolt utcákon terhes kocsik nem járhatnak, (csak ha az utcában van dolguk.) s hogy a kocsikat lámpával és jelzőtáblával kell a tulajdonosoknak ellátni.

ugyan sirt, ritt és azt követelte, hogy korbácsolják ki rögtön Bocskay követeit, akik azt a vakmerő ajánlatot hozták; hanem az udvar diploma tikusabb volt. Szép szóval elbocsátották a követeket, sejtettek is velük valami ígéretfélé, de határozott választ nem adtak. Tudták jól, hogy Bocskay nem fog semmi galibát csinálni, a míg erre a válaszra vár. Igazuk volt. A míg Bécsben gonyolódtak a parasztkérő felett, addig Bocskay, tele reménynyel, szűkebb pörázra fogta hadait s megkímélte berontásaiktól a császári birtokot. A békealkudozásoknál is kezebb volt; szemet hunyt rá, ha egy-egy erősebb követelésén szelidítettek és akkor se jött haragba, ha valamelyik kívánalmát egyszerűen törölték. Átadta magát az éves tervezettségnek: micsoda diadalmenettel fogadja ő a szépséges Anna hercegisasszonyt, hogy egybegyűjti Magyarországot, Erdély daliás rendeit arra a büszke nászmenetre, melyen a római császár vérbeli rokonát viszi oltárhoz a hajduk hadnagya, Bocskay István. Elképzelteti ön is: a mi mellünket is mennyi büszkeség és mennyi remény dagasztaná, ha arra számíthatnánk, hogy egy főuri leánykával üljük meg a nászunkat.

Halász Dénes figyelni kezdett. Nini, mintha a Bocskay völégénysége hasonlatos volna az övéhez.

— **Megtérés.** Megható esemény történt a mult vasárnap Szár községben, a hol Szél Zsigmond izr. vallásu vasúti hivatalnok a katolikus hitre térven, ünnepélyesen megkereszteltet s Ramsperger plebános kezeibe letette a hivallást. Az ünnepélyen nagyszámu közönség vett részt s alig maradt szem szár amu, midőn Ramsperger plebános, a ki egyébként is mint kiváló szónok ismeretes, szívből fakadó őszinte szavakat intézett a megtérőhöz, fejtegetven a lépésének magasztos voltát.

— **Pénzügyi szakosztály ülése.** Székesfehérvár p. ü. szakosztálya a kedden tartott ülésében úgy a tanítók, mint a javadalmi hivatal alkalmazottainak kérését elutasítandónak találta. Igaz ugyan, hogy a kérvényelbírálásában a szakosztály csak első forum, mégis szárnyát szegte már ez a vélemény. Egy kedvező véleményt mégis hallottunk. Szeivald András közgyámnak, aki 3 hónap óta súlyosan beteg, 200 korona segély megszavazását javasolja a szakosztály.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Fiáth Pál báró elnöklöte alatt rendkívüli közgyűlés volt tegnap a megyénél.

Amilyen nehezen kezdődött, ép oly gyorsan végeztek vele: a 125 pontból álló tárgysorozatnak rövid félóráska is elég volt. Néma fejbőlintással (vagy még azzal sem!) vettek tudohogy a miniszter Szűts Bélának és Gyapay Pálnak Almádától Székesfehérvárig és Weisz Oszkárnak Sárbogárdtól-Lepsényig vezetendő helyéredkü vasutvonalakra az előmunkálati engedélyt megadta, hogy a kaposvári siketnéma intézet igazgatóság gy újítas elrendelését kéri, Kuldó, Gyuró, Vétesboglár, Baracska, Étyek, Nagyláng Kápolnásnyék, Csabdi, Mór és Adony községek 1903. évi számadásai már egészen rendben vannak. A 42. pontnál 6 percere megakadt a tudomás-vétel rohanó szekerének kereké. Itt is csak azért, hogy az ellenzék egyik tagja a rozsdamart, porlepet ellenzéki kadról a port a szemünkbe fújja. Dr. Kenessey Gyula ellenzte, hogy a vármegyeházban elhelyezett állami pentár és számvevőség helyiségeire vonatkozólag a vármegye a bérleti szerződést meghosszabbítsa, mert a miniszter úr ígérni tud csak, de ígértét sohasem

váltja be. A közgyűlés azonban az állandó választmány javaslatát elfogadta. Zichy János gróf birtokparcellázási tervezetét jóváhagyták.

— **Tűz.** Ma d. u. 4 órákor a Zöldfa-utca 2. sz. alatti ugnyezett Háromsarokban Fekete István házának padlásán tűz ütött ki. A padlást a héten nagymennyiségű szalmával és szénával hordták meg s az, valószínűleg a cseléd vigyázatlansága folytán tüzet fogott. A körülbelül 30 mtr. terjedelmű padlász egész hosszába ég s csak derék tűzoltóink gyorsaságának lehet köszönni, ha valamit megmenthettek.

— **Köri élet.** A palotavárosi kath. kör mult vasárnap, nov. 20-án tartotta idei első felolvasó estélyét, melyen a tagok és vendégek oly nagy számban jelentek meg, hogy a kör elég tágas helyisége kicsinynek bizonyult; szufolást megtelt az elektromos lámpákkal kivilágított terem. Az első szavaltat után Nagelreiter Alajos dr. tartott beszédet a kath. egyház áldásos hatásairól. Ezután Ambrózi Ferenc vasuti alizst beszélőgépén több ének- és zenedarabot mutatott be, a mit többszörös és lelkes éljenzéssel hálált meg a közönség (Ambrózi úr a kör vezetősége kérelmére többszöri megjelenését is kilitásba helyezte.) Végül egy jól sikerült szavaltat fejezte be a fényesen sikerült, első felolvasó-estélyt. Ezután minden vasárnap tart a kör felolvasó estélyt. Eddig következők urak ígértek részt felolvasás, részint szabad-eloadás tartására: Ambrózi Ferenc, Andriszék János, Angeli Nándor, Csáder Ferenc, Felber Géza, Gudenus Ervin báró, Kam-mel József, Ketskés Elek, Kniesz Ferenc, Medgyesy József, Pausch Kátfál, Székely Antal, Teleky Sándor, Tóth László, Vargha Danján dr., Velinsky Ferenc, Wéber Jenő.

— **Öngyilkos-jelölt.** Tegnap a katonák egy lövöldöző ifjut látták a sóstó fái között. Harmath Sándor szakaszvezető rögtön sejtette, hogy mi járatban van az ifjunc: tehát lefűlte. A szakaszvezetőnek elmondta a megkeseredett atyafi, hogy ő Pindur Kálmán helybeli helynélküli mindenes, meg akar halni, mert dr. Huszár Adolf szobaleánya nem „viszonozza érdemeit.” A főbb az, hogy dr. Huszár Adolf a szobaleány panaszára elbocsátotta őt, s így nincs miből élnie.

— És aztán? Mi történt tovább? sürgette Bodócsyt.

Az meg épen most melegedett bele a részletezésbe. Huza, vonta tovább a meséjét, beszélt arról, hogy milyen szépséges szép volt az Anna főhercegnő és milyen szerelmes, reménykedő a plebejus Bocskay István.

— A végét uram, a végét! Az érdekel! türelmetlenkedett Halász Dénes.

— A végét? Hiszen azt úgy is kitalálhatná. Csak nem gondolja, hogy egy vérbeli főhercegisasszonyt hozzá adnának egy lázadó magyar nemeshez? Hitegették Bocskayt, mert félték tőle, jól tartották ígéretekkel, szép szóval, mert szűkségük volt a jóindulatára. Mikor aztán Bocskay egészen jámbor lett, mikor nem kellett félni már hatalmától, akkor értesére adták, hogy nagyon magosan kereskedik. Egy kicsit gormóban mondták ugyan meg neki, de nem baj; annál biztosabb a biábrándulás. Azt izenték a leánykérő követjével, hogy fardajon el szép kérő szóval a kassai bíró lányához; az megfelelő parthie lesz neki.

Halász Dénes mereven nézett maga elé, mintha nagyon gondolkodnék valamin. Aztán hirtelen fölkel, kapta a kalapját és indulni készült.

— Már megy? kérdezte a tisztár ó. Hát a kézfogó, a bárókisasszony?

— Most nem érek rá, vetette oda Halász Dénes. Sietek, megkérem a — kassai bíró lányát. Kirohant az ajtón köszönes nélkül. Csak egyszer, bucsúzóra nézett még vissza. Ott látta az ablakban Malvinak, a bárókisasszonynak mosolygó arcát.

Hát itthon voltak, csak öt nem akarták fogadni! S ezt a vén, kiállhatatlan embert bizták meg, hogy szép mesészoba adja át neki a kosarat. Az öklét összeszorította, mintha azzal akarná megfenyegetni a bárók omladozó kastélyát.

Aztán okosabban gondolt. Hazasiétt és megfogalmazott hevenyében egy pöriratot báró Árkay János ellen, megfizetetlen ügyvédi költségek és járuléka behajtása iránt.

Míg az írása száradott, odaállt az ablakhoz és szokatlantul nyájasan bölintott az arra haladó Szabó Mariskának.

Csak egy ügyvédkölléga leánya, az igaz, de a kassai bíró leányával mindenestre fölér.

Buday László.

készülnek Csúcs István kiténő hírnevű cipész műhelyében. Pompás választékok tartok mindennemű lábbeliekből, melyeknek kiténő minőségeért felelősséget vállalok. Leghíresebb angol cipőkrémek és cipőfénymazak. **Raktár Székesfehérvár, Nádor-utca (Eisenbart óras mellett.)** 52—31

Legelegánsabb cipők

2729

— **Esküvő.** Szelinevits Géza pusztafeketetagi urad. intéző szombaton d. e. 11 órakor esküszik örök hűséget menyasszonyának, Bardon Mariskának, özv. Bardon Józsefné leányának.

— **A Magántisztviselők** Orsz. Szövetségének választmányi tagjai szerdán f. hó 23-án d. u. 6 órakor tartották ülésüket. A választmány elhatározta, hogy jövő hó 7-én ismerkedési estélyt rendez a „Fekete Sas” szállodában; megbizta továbbá Erdős József alelnököt, hogy a szövetség állandó helyiségeül a Várkapu-u. 2. számú házban kiadó három szobát bérbbe vegye. Felolvasztatt a központ átirata a vasárnapi munkaszünetre vonatkozólag, melynek érdemes tárgyalása a dec. 7-én tartandó közgyűlésen fog megtörténni. Végül kimondotta a választmány, hogy notisztviselők is lehetnek a szövetség tagjai.

— **Nyilvános köszönet.** Kálmán Lajos kir. járásbíró azon 20 koronát, melyet hozzá *Katburg* Gusztáv jótékony célra leendő felhasználás végett küldött, elagott 1848/49-iki honvéd bajtársaink segítése céljából kezelmhez juttatta. Fogadja ezen kegyes megemlékezésért öreg bajtársaink nevében is halás köszönetemet. *Gánóczy* Flóris, az 1848/49-ik honvéd-egyleti elnök.

— **Ülés a vármegyénél.** Fejérvármegye igazolási választmánya folyó hó 28-án Huszár Ágost alispán elnöke alatt ülést tart, melynek tárgyát a folyó hó 10-én megtartott bizottsági tagválasztás eredményének átvizsgálása és a beérkezett felszámolások elbírálása fogja képezni. Az esetleges új választásokat december hó 10-én ejtik meg.

Rövid hírek.

A *Zenekedvelők Egyesületének* vasárnapra kitűzött közgyűlését — részvétlenség miatt — nem lehetett megtartani. Tehát december 4-én tartják meg.

Kellemetlen éjszaka. Kicsibe mult, hogy a szintársulat egyik érdemes tagja, Mátrai Kálmán „halva nem ébredt fel.” A kályhacső kettévált, s szénegáz töltötte meg a szobát. A kellemetlen füstszag azonban felébresztette Mátrait, s így egy hatalmas fölújásán kívül egyéb baja nem esett.

Készítő csizmadiaség. Csonka István, aki gazdáját, Kőrösy Jánost súlyosan megsebesítette, átkísérték a vizsgálóbíróhoz. Eleinte ittasságával védekezett, de később egyáltalán tudni sem akart a dolgról.

A legénykedés vége. Liszi József Felsőkerálysor 7. sz. alatt lakó legény addig garázdálkodott az Antal Antal-féle korcsmában, míg ki-dobták. Ekkor dühében az ablakokat verte be, miközben kezét alaposan összevagdalta az üveg. Most ráadásul a járásbírósnagnak is feljelentették.

— **Irtózatok** gyakran a következmények, ha esetleges betegségek behurcolásának idején eljött el nem vesszük, egy oly időben, midőn szinte minden második ember többé-kevésbé beteg s eltekintve a Dyphteritis, vörheny, Typhus stb.-től, a betegségek legborzasztóbbika a tüdővész óriási mérveket öltött. (A belügyminiszterium jelentése szerint 1902-ben Magyarországon 75145 egyén halt el tüdővészben). Ezért mindenki saját belátása szerint előbb meggyőződést szerezzen a „*Rugályos betegségek elleni önműködő fertőtlenítő készítmék*” célszerűségéről és aztán el ne mulassza az úgy a saját, mint drága hozzátartozóinak jól felfogott érdekében, lakó és hálószobájában, irodájában, műhelyben, raktárban, closet stb.-ben alkalmazni. Helyiségekben, a hol sok ember fordul meg, szintegy a hol betegek vagy gyermekek vannak, semmikép sem volna szabad hiányoznia. A készítmék kicsi és csinos, a belőle kiáramló szag nem kellemetlen. Hogy a lakosság minden rétegének hozzáférhető legyen, mintadarakok önköltségen — 1 korona 4 fillér előzetes beküldése ellenében frankó szállítanak, egy és ugyanazon címre azonban csak egyszer különben ára darabonként 1 korona 50 fillér, előzetes beküldés mellett vagy utánvétellel. Damascena Ass., Marillavölgy.

— **Betörők.** Négy diszalakot hozott be a csendőrség Kápolnásnyékről. Fejérvári István, Babirák Sándor, Vizi János és Pálfi József a nevük. Fűredt Sándor vegyeskereskedő raktárát lopkodták rendszeresen, ezért kerültek a csendőrség kezébe. Gabonafélék, csizmak stb. stb. tuntek el a raktárból, 314 korona értékben. Alkucsot csináltattak s így jutottak be a jól bezárt raktárba.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.
Bástya-utca 7. sz. ház hely — Madaras kert — eladó. Tudakozódhatni Székesfehérvári Kereskedelmi Banknál.

Bor-eladás zárt palackban.

Új bor	literje	28 kr.
Asztali bor	0	32 kr.
Rizling	0	36 kr.
Vörös	0	40 kr.

Németh Jánosnál, Simor-utca 37. sz.

Színház.

Kedd, november 24.

Lotti czevedesi. Valamikor azon csodálkozunk, hogy miként érhetett a Magyar Színházban egy ilyen darab 50-nél több előadást, mikor sem zenéje, sem a szövege nem ér egy fubatkát. Imitt-amott hangzik fel ugyan benne egy figyelemre méltó téma, de valamennyi befejezetlen marad, elapadosodik. A librettóban is számtalan (bohózáti) jó gondolatot találunk, de a kibontakozás minden csattanó nélkül való. Hogy mégis sok sikert aratott a fővárosban, sőt nálunk is, annak Fedák Sári és Szalóczy Irén a megmondhatója. De álljunk meg itt egy pillanatra. Bár az udvariass szerző (Rudyard Stone) szabadkezvet engedett a primadonnáknak az öltözködésben, hisz egyenesen ilyen célra készült a darabja, mégis úgy rémlik előttünk: sem Fedák, sem Szalóczy nem az öltözékkel hatottak — mint Sziklay Szeréna. Lehet, hogy Sziklay a fővárosi szereplési után jónak látta nálunk még jobban érvényre juttatni bájait; de ezzel csak visszatevészt szült.

Sajnáljuk, hogy a primadonna bemutatkozót minden helyünket igénybe vette, pedig több jó alakításról kellene megemlékeznünk.

Szerda, nov. 23.

Takaradó. Irta Bayerlein. Németből fordította Zboray Aladár.

A ki ismeri korunk szívének lüktetését s az ütőren tartja kezét, az utolsó betűig igazat fog adni Bayerlein nagyszerű művének. Nem móka, nem komédia, nem az élet hazudtolása, hanem igazság, a melynek mását százszor látjuk és halljuk ismétlődni. S mivel igazság, nem csodálhatjuk, hogy keserű volt azoknak, a kiknek clevenére tapintott, nem csodálkozunk rajta, hogy Németországban kiiltották a Takaradót, mely a német katonai élet egy szomorú tünetéről rántja le a leplet, s igazat ad a formák igazságtalansága ellen küzdő szocializmusnak. Laufen hadnagy (Cserny Béla) először szórakozásból, aztán komolyan beleszeret Volkhard örömeternek (Benedek Gyula) leányába, Kláribá (Bogyó Ilonka.) Csakhamar mélyebb ismeretség kezdődik közti k, hogy a leány meg is látogatja a hadnagyot. Helbig káplár (Csolnakossy) szintén szereti Klárit és az apa előtt mint jegyesek szerepelnek. A leány elidegenedését látva, a hadnagyra gyanakszik, majd a félékenységtől üzelve, bemegegy a hadnagyhoz, akkor, a mikor a leány is ott van. Egymásra rohannak s a hadnagy megsebesít riválisát. Az ügy a katonai bírósághoz kerül. A hadnagy is, a káplár is tagadják az összetűzés valódi okát, s a hadnagy kész volna a hamis esküre is, de megjelenik a leány és elmond mindent. Mikor az apa ezt megtudja, lelővi leányát. Mélységes emberismerettel, lelilincselő pszichológiával van megírva az egész darab minden jelenet megván benne a szenzációs, igazi drámiának minden jellemző vonása. Természetes, hogy egyes jelenetek minden díszkötőjük mellett is csak a félcetek számára íródtak.

Magáról a játékról csak dicséretet és jót mondhatunk. Az igazán érdekes témába pomdásan beleélték magukat színészeink. A mit egy vidéki sz. intérsulatról jót lehet mondani, azt a tegnapi előadásról elmondhatjuk. Bogyó Ilonka egész lélekkel játszott s játéka minden részletében hű és természetes volt. Csernyi a Laufen hadnagy szerepében: igazán csinos, sikkes alak volt s szinte rátermett erre a szerepre. Benedek mint örömetern szintén megérdemli az elismerést. Csak egy kár,

hogy a közönség érdeklődése fordított arányban állott a játék és előadás jószágával. Alig-alig mondhatnánk, félháznak a tegnapi. Pedig teltet is megérdemelt volna az előadás. Hájába, a mi közönségünknek paprikajancsik kellene, meg-lábjancsi: ugránozás, hogy kiröhöggesse magát. Pszichológián feléptülő művekhez nincs érzéke.

Az alsó-töbörzsöki uradalomban néhány ezer élő

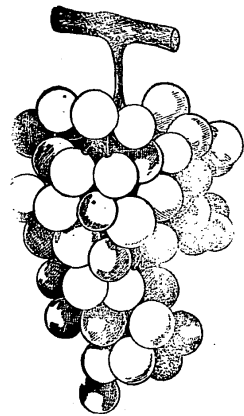
akác és tölgyfa

melyek szerszámfának részint tűzfának használhatók, naponta folytatólagosan a délelőtti órákban kis részletekben árverés útján eladatnak.

2913

3-1

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélyvel és állami felügyelet mellett létesült.

Bor eladás.

Sárszentmihályi gazdaságban gróf Zichy Jenő saját termesztű hegyi fehér és vörös ó fajborok egy Hltren felüli mennyiségben a vevő hirdóiba átfelve eladók | — | — |

Tudakozódhatni:

gróf Zichy Rafael

gazdasági intézőségénél

Sárszentmihály, Fejérmegye Vasutállomás helyben Fejér-Zichyfalva

Ügynökökkel nem tárgyalunk.

2877

15-0

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.